

også fremover afregnes efter toldkreditens regler. Dækningsafgiften i chokoladefgiftsloven hviler ligeledes kun på indførte varer og indbetales efter de gældende regler kontant sammen med tolden. Man finder derfor, at denne afgift ligeledes bør afregnes efter toldkreditens regler.

I forbindelse med ophævelse af kreditoplaget for told vil det være nødvendigt at ændre bestemmelserne for afregning af afgift af benzin, der i det væsentlige svarer til kreditoplagsafregningen, således at kreditlageret for benzin erstattes med en anden afregningsform, som indeholder en tilsvarende kredit.

B. Merværdiafgiften i relation til de foreslåede afregningsregler.

Af varer, der indføres her til landet, skal der efter merværdiafgiftslovens § 29 betales afgift ved indførselen. Når indførselen sker til en registreret virksomhed, kan afgiften dog beregnes med 9 pct. i stedet for med den sædvanlige afgiftssats på 12½ pct.

Spørgsmålet om afgiftsopkrævningen ved import var under forberedelserne til merværdiafgiftsloven genstand for indgående overvejelser.

Når der opkræves afgift af importen til registrerede virksomheder, må importøren efter de gældende regler i alle tilfælde betale afgift af sine køb i udlandet straks ved varernes toldbehandling. Den, der foretager sit indkøb her i landet, betaler derimod normalt afgift til leverandøren samtidig med, at han betaler vareleverancen. Om den, der køber hos en indenlandsk leverandør, i modsætning til importøren, opnår kredit med afgiften afhænger altså af leverandørens betalingsbetingelser. Betales en indenlandsk leverance kontant, er køberen i afgiftsmæssig henseende ligestillet med importøren, hvis satsen for import og indenlandske omsætninger er den samme. Har køberen kredit hos den indenlandske sælger, vil han være bedre stillet end importøren.

En regel om afgiftsfri import til registrerede virksomheder ville på den anden side i almindelighed stille importøren gunstigere i afgiftsmæssig henseende end den, der foretager sit indkøb hos en indenlandsk virksomhed.

Folketingsudvalget var under drøftelserne af forslaget til merværdiafgiftsloven inde på den tanke, om man kunne tilstræbe fuldstændig ligestilling ved at give importøren samme kredit med „importmomsen“, som han har med betalingen til sin udenlandske leverandør. Denne ordning samt et modificeret kreditsystem, hvorefter der for hvert enkelt importeret vareparti blev givet f. eks. 1 måneds kredit — svarende til den hyppigt forekommende handels-

kredit — viste sig uigennemførlig af praktiske grunde.

Fra administrationens side gav man udtryk for, at der ville være større praktiske muligheder for en ordning, hvorefter afgiften af importen i en periode skulle indbetales samlet et vist antal dage efter periodens udløb, men at en sådan ordning ikke kunne etableres samtidig med merværdiafgiftslovens gennemførelse. Ordningen kunne ikke etableres uden hjælp af elektronisk databehandling, og det ville være irrationelt at gennemføre systemet for „importmomsen“, uden at man samtidig gjorde det for tolden.

Der blev herefter gennemført en ordning, hvorefter registrerede virksomheder skulle betale afgift ved indførselen af varer fra udlandet, men satsen blev reduceret til 7 pct. (nu 9 pct.) i stedet for de normale 10 pct. (nu 12½ pct.). Det blev samtidig stillet i udsigt, at man på længere sigt ville overveje en kreditordning for importørerne. Det er dette, som har fundet udtryk i følgende afsnit af folketingsudvalgets betænkning af 13. marts 1967 over forslag til lov om almindelig omsætningsafgift:

„Lovforslagets bestemmelser om opkrævning af merværdiafgift umiddelbart i forbindelse med importen kan eventuelt medføre, at importørerne ikke opnår samme likviditetsmæssige stilling som andre erhverv. For at undgå denne ulighed har finansministeren stillet ændringsforslag om, at afgiften ved import kan beregnes med 7 pct. i stedet for 10 pct. Importen bliver herved ud fra en gennemsnitsbetragtning ligestillet med den indenlandske omsætning. Finansministeren har endvidere givet tilsagn om, at han vil overveje at etablere en særlig kreditordning for importørerne, når dette ved en omlægning af opkrævningen af toldafgifter på grundlag af EDB bliver teknisk muligt. Det er herved forudsat, at importen i så fald skal afgiftsberigtiges med normalsatsen.“

På baggrund af forslaget om at indføre en toldkredit med en afregningsperiode på et kvartal og en betalingsfrist på 1 måned 20 dage har man overvejet, hvorledes en tilsvarende kredit vil virke for „importmomsens“ vedkommende.

Efter de gældende regler i merværdiafgiftslovens § 15 er den indgående afgift i en afgiftsperiode — f. eks. januar kvartal — den afgift, der i perioden er faktureret til virksomheden, samt den afgift, som virksomheden i perioden har betalt ved indførsel fra udlandet. Når virksomheden den 20. maj indsender sin angivelse og indbetaler afgiftstilsvaret for januar kvartal, fremkommer dette afgiftstilsvaret altså ved fra afgiften af salget at trække dels den afgift, som indenlandske leverandører har tilfaktu-